Sygn. akt: KIO 799/26

WYROK

Warszawa, dnia 7 kwietnia 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca:Beata Konik

Protokolantka: Karina Karpińska

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 21 lutego 2026 r. przez wykonawcę MERCUS PSQ spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie,
w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego – Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne w Poznaniu spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu,
uczestnik postępowania po stronie Zamawiającego - Ecovia spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Redzikowie,

orzeka:

1.Oddala odwołanie.

2.Kosztami postępowania obciąża Odwołującego i:

2.1.Zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez Zamawiającego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.

2.2.Zasądza od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez Zamawiającego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:…….

Sygn. akt: KIO 799/26

Uzasadnienie

Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne w Poznaniu spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu (dalej: *„Zamawiający”*) prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na dostawy pn.: *„Dostawa autobusów typu mini o napędzie konwencjonalnym z prawem opcji”*, nr postępowania: AL.0140.10.2025.

Przedmiotowe postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego jest prowadzone na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.).

Szacunkowa wartość zamówienia jest wyższa od kwot wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy Pzp.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej data publikacji 17 października 2025 r., numer publikacji ogłoszenia: 686295-2025, numer wydania Dz.U. S: 200/2025.

W postępowaniu tym wykonawca MERCUS PSQ spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (dalej: *„Odwołujący”*) 21 lutego 2026 r. złożył odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wobec czynności odrzucenia oferty Odwołującego.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie: art. 16 punkt 2, art. 99 ust. 1, art. 101 i wskazał, że Zamawiający opisał przedmiot zamówienia w sposób dowolny i nieprofesjonalny, z naruszeniem ww. przepisów ustawy Pzp, wskutek czego oferta Odwołującego została oceniona *„uznaniowo”* (niemerytorycznie), co w konsekwencji spowodowało jej odrzucenie.

W związku z powyższym, Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu *„cofnięcie decyzji o odrzuceniu oferty Odwołującego oraz przeprowadzenie ponownej procedury oceny ofert i wyboru najkorzystniejszej oferty”.* Ponadto Odwołujący wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu odwołania Odwołujący wskazał, co następuje.

Odwołujący wskazał, że ma interes we wniesieniu odwołania i może ponieść szkodę.

Następnie Odwołujący podał, że uzasadniając czynność odrzucenia oferty Odwołującego Zamawiający stwierdził, iż przedstawione przedmiotowe środki dowodowe nie zawierają wymaganych informacji, tj.:

1. Brak kątów nachylenia z przodu i tyłu autobusu.

Odwołujący wskazał, że sformułowanie *„kąty nachylenia z przodu i tyłu"* nie istnieje w żadnym obowiązującym akcie normatywnym – ustawie, rozporządzeniu, itp. Odwołujący argumentował, że Zamawiający nigdzie w dokumentach zamówienia nie zdefiniował tego pojęcia. Odwołujący wyjaśnił, że mógł nie wiedzieć o jakie kąty i między jakim płaszczyznami Zamawiającemu chodzi, zatem ich brak na załączonym przez Odwołującego rysunku nie może być kwestionowane przez Zamawiającego.

2. Wyliczenie powierzchni niskiej podłogi. Odwołujący podał, że Zamawiający stwierdził, że *„Oferent napisał, iż obniżenie podłogi stanowi 36% całości pokładu autobusu, bez podania powierzchni w m2, co stoi w sprzeczności z wymogiem Zamawiającego"*.

Odwołujący wskazał, że Zamawiający formułując ten wymóg nie zachował należytej staranności. Zamawiający wymagał tylko *„wyliczenia powierzchni niskiej podłogi"* bez podania bliższych szczegółów np. jednostek miary uwzględniających układ SI.

Wobec bardzo ogólnego wymogu Odwołujący uznał, że ma swobodę w sposobie obliczeń. Zgodnie z powyższym podał (obliczył), że powierzchnia niskiej podłogi stanowi 36% całości pokładu autobusu.

Wynik podany w procentach stanowi wyliczenie matematyczne, czyli wymóg Zamawiającego jest w tym punkcie całkowicie spełniony.

3. Brak norm w wykazie materiałów użytych do budowy pojazdu (nadwozia i podwozia).

Odwołujący wskazał, że zgodnie z przepisami ustawy Pzp (art. 101) to Zamawiający opisując przedmiot zamówienia ma obowiązek wskazania cech, parametrów i norm materiałów, produktów, itp.

Natomiast wykonawca powinien potwierdzić ich spełnienie lub wskazać normy (cechy) równoważne.

W przekazanym wykazie Odwołujący wykazał Indeksy katalogowe – wewnętrzne producenta.

Ponadto istotnym argumentem Odwołującego jest fakt, iż oferowane autobusy posiadają obowiązującą prawnie homologację UE (nr e9*2007/46*6674*09 z dnia 19.02.2025r.), co wprost obejmuje wymagania dotyczące materiałów stosowanych w produkcji nadwozia i podwozia.

W świetle ww. przepisów ustawy Pzp oraz faktu posiadania homologacji, niepodanie przez Odwołującego norm nie może być powodem negatywnej oceny oferty.

W złożonej pismem z 30 marca 2026 r. odpowiedzi na odwołanie, Zamawiający wniósł o oddalenie odwołania. Zamawiający wskazał, że Opis przedmiotu zamówienia (w Załączniku nr 4 do SWZ) został sporządzony w sposób jednoznaczny, wyczerpujący i adekwatny do przedmiotu zamówienia, z zachowaniem zasad określonych w art. 99 ust. 1 Pzp, tj. w sposób umożliwiający sporządzenie oferty porównywalnej oraz zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. W ocenie Zamawiającego w dokumentacji postępowania Zamawiający precyzyjnie określił wymagania techniczne, funkcjonalne oraz jakościowe, które były jednakowe i jednakowo dostępne dla wszystkich wykonawców. Odrzucenie oferty Odwołującego nastąpiło z określonych powodów niespełnienia przez niego konkretnych zapisów SWZ, odnośnie których Odwołujący ani żaden z innych podmiotów nie składał wniosków o wyjaśnienia, ani nie kwestionował ich po opublikowaniu. Oferta Odwołującego nie została odrzucona więc w sposób uznaniowy, a w oparciu o braki oferty w kontekście zapisów SWZ, których Odwołujący mimo stosownego wezwania przez Zamawiającego do uzupełnienia i złożenia wyjaśnień, jak sam z resztą Odwołujący przy poszczególnych zarzutach przyznaje, nie uzupełnił.

Ad zarzutu odnoszącego się do odrzucenia oferty z powodu zaniechania przez Odwołującego przedstawienia w przedmiotowych środkach dowodowych kątów nachylenia z przodu i tyłu autobusu

Zamawiający wyjaśnił, że w sformułowaniu *„kąty nachylenia z przodu oraz z tyłu"* należy rozumieć kąty z przodu i tyłu pojazdu w nomenklaturze branżowej nazywane również kątami natarcia i zejścia co zostało przedstawione na rysunku wskazanym w odpowiedzi na odwołanie.

Zamawiający wskazał, że kąt natarcia (wejścia) i kąt zejścia to kluczowe parametry geometryczne określające maksymalne nachylenie wzniesienia/zjazdu, które pojazd (tu: autobus) może pokonać bez uszkodzenia zderzaków lub podwozia. Są one ściśle zależne od długości zwisów (przedniego/tylnego) oraz wysokości zawieszenia, definiując *„skos"* nadwozia względem nawierzchni. W branży motoryzacyjnej są to kwestie nie wymagające osobnego dowodu i na tyle oczywiste, że każdy oferent zajmujący się zawodowo produkcją pojazdów ma świadomość takiego parametru w przypadku informacji o konieczności podania kątów nachylenia z przodu oraz z tyłu pojazdu.

Zamawiający podniósł, że tym bardziej niezrozumiałe jest działanie Wykonawcy, który w ofercie wskazując realizację przez niego wymogu zgodnie z pkt. 16.6.2.1. SWZ w odniesieniu do kątów nachylenia z przodu oraz z tyłu przy założeniu, że wszystkie ww. wymiary muszą być dodatkowo przedstawione na rysunkach schematycznych określonych w ppkt. 16.6.2.3. Zamawiający wskazał, że SWZ obejmował schematy przedstawiające gabaryty zewnętrzne we wszystkich rzutach oraz rzuty z rozplanowaniem wnętrza oferowanych autobusów, zaznaczony przebieg niskiej podłogi oraz wyliczona powierzchnia niskiej podłogi podał wpierw wartości dotyczące kątów skrętu, a więc związanych z układem kierowniczym, a następnie po uzupełnieniu przedmiotowego środka dowodowego na wezwanie Zamawiającego

przedstawił schemat układu kierowniczego. Zamawiający podkreślił, że wartości dotyczące układu kierowniczego nie mogą być uznawane jako schematy przedstawiające gabaryty zewnętrzne autobusu, co w przypadku podmiotu działającego na rynku dostaw pojazdów powinno być oczywiste.

Zamawiający wskazał, że wymagane przez Zamawiającego wartości odnośnie kątów nachylenia z przodu i z tyłu autobusu są potrzebne aby móc określić zdolność pojazdu do pokonywania przeszkód terenowych (w ruchu miejskim z reguły będą to progi zwalniające, poduszki berlińskie etc.) bez uszkodzenia zderzaka, el. zawieszenia, podwozia, dlatego też informacja na temat tego parametru autobusu jest punktu widzenia potrzeb Zamawiającego istotna, a jej brak nie pozwala odpowiednio odnieść się przez Zamawiającego do złożonej oferty.

Zamawiający podniósł, że podane przez Wykonawcę wartości i parametry dotyczące układu kierowniczego, które nie dotyczą kątów nachylenia z przodu i z tyłu pojazdu, co z resztą przyznaje Odwołujący w treści niniejszego odwołania *„Zamawiający nigdzie w dokumentach zamówienia nie zdefiniował tego pojęcia. Odwołujący mógł nie wiedzieć o jakie kąty i między jakim płaszczyznami Zamawiającemu chodzi. Zatem ich brak na załączonym przez Odwołującego rysunku nie może być kwestionowane przez Zamawiającego”* nie pozwalając w żaden sposób na ocenę możliwości autobusu do pokonywania przeszkód terenowych. Nie można na ich podstawie dokonać np. oceny, czy konkretny pojazd będzie mógł obsłużyć daną linię komunikacyjną pod kątem bezproblemowego przejazdu przez „przeszkody”, tym samym nie mają one żadnego związku z kątami nachylenia z przodu i z tyłu czyt. kątami natarcia i zejścia, które wynikają chociażby z wymiarów i kształtu nadwozia, tudzież z zastosowanego rodzaju zawieszenia w pojeździe. Zamawiający podał, że powyższą okoliczność zauważył również drugi z Oferentów, który w piśmie z dnia 01.12.2025 r. wskazał, że Odwołujący podał promień skrętu, a nie dane wymagane zgodnie z SWZ. Zamawiający ponadto wskazał, że przedmiotowy wymóg stawiany był w dokumentacji przetargowej dotyczącej zakupu nowych autobusów różnego typu i różnych długości od wielu lat i nigdy nie było problemów ani zapytań od potencjalnych Oferentów o wyjaśnienie przedmiotowych pojęć którzy wskazywali w ofertach wymagane kąty zarówno na schematach, jak również podawali ich wartość liczbową. Jako dowód Zamawiający wskazuje przykład takiego postępowania i zapisów SWZ dotyczących analogicznych parametrów wymaganych przez Zamawiającego oraz przyjętej na ich podstawie dokumentacji złożonej wraz z ofertą wykonawcy w tym postępowaniu.

Zamawiający wskazał też, że Odwołujący, mimo, iż zapisy powinny być dla niego oczywiste nie wniósł o wyjaśnienia SWZ w tym zakresie do Zamawiającego odnośnie przedmiotowego zagadnienia jeżeli miał wątpliwości.

Zamawiający podniósł również, że w zawartym uzupełnieniu do oferty złożonej przez Odwołującego można na podstawie rysunku, zauważyć że przedstawione wartości dotyczą tylko i wyłącznie osi przedniej pojazdu, podczas gdy wymóg w zakresie kątów nachylenia dotyczył zarówno przodu jak i tyłu pojazdu. Wobec powyższego, pomijając fakt, iż przedstawione wartości nie spełniają wymagań Zamawiającego to, poza tym, iż Odwołujący sam przyznaje, iż nie załączył ani nie uzupełnił oferty o wymagane przez Zamawiającego dane, treść złożonego materiału uzupełniającego pokazuje, że zaprezentowany parametr nie jest zgodny z zawartymi w SWZ wymaganiami odnośnie kątów nachylenia pojazdu z przodu i z tyłu. Zamawiający wyjaśnił, że złożony przez Wykonawcę przedmiotowy środek dowodowy, dotyczy układu kierowniczego (który nie był wymogiem SWZ w zakresie przedmiotowego środka dowodowego) a więc wyłącznie danych dotyczących przedniej części pojazdu. Założenie to już z góry było błędne w stosunku do wymogów Zamawiającego biorąc pod uwagę fakt iż druga oś w tego typu pojazdach nie jest, jak powszechnie wiadomo, osią skrętną. Mimo tego Odwołujący z pełną świadomością dołączył taki, a nie inny rysunek, nie podejmując nawet próby rozwiania swoich wątpliwości w tym zakresie, narażając swoją ofertę na odrzucenie.

W związku z powyższym Zamawiający uważa przedmiotowy zarzut za bezpodstawny.

Ad zarzutu odnoszącego się do zaniechania wyliczenia przez Odwołującego powierzchni płaskiej podłogi

Zamawiający wskazał, że formułując w SWZ w opisie przedmiotu zamówienia w Rozdziale III ust. 16 pkt 16.6. ppkt.16.6.2.3.: *„schematy przedstawiające gabaryty zewnętrzne we wszystkich rzutach oraz rzuty z rozplanowaniem wnętrza oferowanych autobusów, zaznaczony przebieg niskiej podłogi oraz wyliczona powierzchnia niskiej podłogi”* postawił jednoznaczny wymóg podania wyliczonej powierzchni niskiej podłogi, a nie udziału procentowego powierzchni niskiej podłogi w całości pokładu pojazdu. Zamawiający podkreślił, że wymóg był jednoznaczny, jasny i konkretny i bez problemu został zrozumiany przez drugiego z Oferentów biorącego udział w postepowaniu. Ponadto, zdaniem Zamawiającego, jeżeli Odwołujący potrafił określić, że obniżenie podłogi stanowi 36% całości pokładu to miał on wiedzę na temat wartości poszczególnych parametrów użytych do przeprowadzenia obliczeń tj. powierzchni niskiej podłogi oraz całkowitej powierzchni autobusu wyrażonej w odpowiedniej jednostce miary. Nie było więc żadnych przeszkód, aby wartości na podstawie których został określony udział procentowy zaprezentować w ofercie. Wymóg Zamawiającego byłby również spełniony wówczas, gdyby do tak brzmiącej odpowiedzi do uzupełnienia omawianego przedmiotowego środka dowodowego, jaka została przesłana wraz z wartością procentową została dołączona informacja ile wynosi całkowita powierzchnia autobusu i była ona wyrażona w m2.

Zamawiający mógłby wówczas sam wyliczyć jaką powierzchnię stanowi wspomniane wcześniej 36% całości pokładu autobusu. Dane zawarte w treści oferty Wykonawcy nie pozwalały natomiast w żaden sposób przeliczyć podanych przez Wykonawcę wartości na rzeczywistą powierzchnię niskiej podłogi w oferowanym autobusie, więc mimo podania wartości w procentach odpowiedź Wykonawcy nie zawierała stosownego wyliczenia pozwalającego ustalić

wymaganego przez Zamawiającego parametru w jakiejkolwiek jednostce miary. Powierzchnię ustala się w jednostkach miary, a nie procentach, procenty mogą jedynie opisywać relację jednej wartości do drugiej, która jeżeli nie jest znana uniemożliwia stosowne wyliczenie danego parametru, który ten procent ma określać.

Zamawiający wyjaśnił, że zawsze promuje jak największą powierzchnię niskiej podłogi, w wielu przetargach również jest to warunek punktowy. W tym wypadku akurat premiowana była dostępność niskiej podłogi na całej długości pojazdu. Znając tę wartość (wyrażoną w m2) Zamawiający może dokonać porównania między sobą różnych oferentów, ocenić który z nich oferuje np. większą ilość miejsc dostępnych z niskiej podłogi, jaki stosunek ma ona od całości pokładu etc. Wymóg ten został postawiony przez Zamawiającego od samego początku i u nikogo nie budził jakichkolwiek kontrowersji, brak było zapytań w tym zakresie czy oprotestowania jego zasadności dlatego uważamy, że nie jest problemem postawienie samego wymogu a forma odpowiedzi na niego przez przedmiotowego Oferenta. Zamawiający wyjaśnił, że grupa autobusów MINI jest szczególnie wykorzystywana do obsługi m.in. linii przebiegających przez mocno zaludnione osiedla co wiąże się naturalnie z większą liczbą osób starszych z niepełnosprawnościami ruchowymi, matki z dziećmi, osoby na wózkach inwalidzkich etc. i co za tym idzie potrzeba niskiej podłogi jest jak największa. Informacja o powierzchni (jak największej na czym wszystkim zależy) niskiej podłogi stanowi w ważnym stopniu determinant przydziału danego typu autobusu do danej linii i jest pomocne dla służb dysponujących taborem. Wymóg 100% niskiej podłogi, w przypadku tego typu pojazdów, nie może zostać postawiony jako obligatoryjny ponieważ z uwagi na stosowane rozwiązania techniczne oraz dbałość Zamawiającego o zachowanie konkurencji, całkowicie niska podłoga była tylko parametrem punktowanym.

Ponadto Zamawiający wyjaśnił, że tego typu zapis jest formułowany w postepowaniach organizowanych przez Zamawiającego od wielu lat i nigdy nie stanowił punktu niezrozumiałego dla wielu innych producentów autobusów składających swoje oferty, jest to sytuacja analogiczna do zarzutu nr 1. Jako dowód Zamawiający wskazuje przykład takiego postępowania i zapisów SWZ dotyczących analogicznych wymogów stawianych przez Zamawiającego oraz przyjętej na ich podstawie dokumentacji złożonej wraz z ofertą wykonawcy w tym postępowaniu.

Ponadto Zamawiający wskazał, że nie widział potrzeby wskazywania jednostki miary w jakiej Odwołujący miał przedstawić oczekiwaną wartość z uwagi na fakt, iż oczywistą obowiązującą i stosowaną jednostką miary powierzchni jest [m2] zgodnie z Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1953 r. w sprawie prawnie obowiązujących jednostek miar (Dz.U.1953.35.148) §3 ust.1 i właśnie tego oczekiwał Zamawiający, a nie podanego przez Odwołującego udziału procentowego. Ponadto wskazał, że także w tym przypadku Odwołujący nie skorzystał z prawa do wyjaśnienia treści SWZ, które przysługiwało mu zarówno przed złożeniem oferty.

Ad zarzutu odnoszącego się do zarzutu odrzucenia oferty Odwołującego uwagi na zaniechanie norm w wykazie materiałów użytych do budowy pojazdu (nadwozia i podwozia)

Zamawiający wskazał, że w zał. nr 4 do SWZ w pkt. 4 opisał wymagania dotyczące materiałów stosowanych przy budowie nadwozia. Zdefiniowany w taki sposób opis wymagań w tym zakresie miał na celu dopuszczenie do postępowania jak największej ilości podmiotów zainteresowanych. To Wykonawcy mieli więc przedstawić wraz z ofertą informacyjnie wykaz zastosowanych materiałów z podaniem ich norm w ramach przedmiotowego środka dowodowego. Zamawiający nie opisywał przedmiotu zamówienia według art. 101 ust. 1 pkt 2) pzp tylko zgodnie z zapisami zawartymi w art. 101 ust. 1. pkt 1) Pzp określił w tym zakresie wymagania dotyczące wydajności, czy funkcjonalności wymaganych komponentów czy elementów pojazdu, a w ramach przedmiotowego środka dowodowego Wykonawca miał podać określone w SWZ informacje na temat materiałów użytych do budowy pojazdu (nadwozia i podwozia) czego wraz ze złożoną ofertą, ani w jej uzupełnieniu nie wykonał.

Ponadto Zamawiający wskazał, że tego typu zapis jest formułowany w postepowaniach organizowanych przez Zamawiającego od wielu lat i nigdy nie stanowił punktu niezrozumiałego dla wielu innych producentów autobusów składających swoje oferty, jest to sytuacja analogiczna do zarzutu nr 2 oraz 3. Jako dowód Zamawiający wskazuje przykład takiego postępowania i zapisów SWZ dotyczących analogicznych wymogów stawianych przez Zamawiającego oraz przyjętej na ich podstawie dokumentacji złożonej wraz z ofertą wykonawcy w tym postępowaniu.

Zamawiający jednocześnie wyjaśnił, iż wymóg podania norm dotyczących materiałów stosowanych w produkcji nadwozia i podwozia (SWZ – Rozdział III, pkt. 16 ppkt 16.6.2.4.) podyktowany jest potrzebą posiadania tej wiedzy szczególnie w kontekście zaistniałej konieczność wymiany elementów konstrukcyjnych pojazdu po zakończonej gwarancji. Autobusy miejskie narażone są na częste uszkodzenia poszycia zewnętrznego jak również elementów konstrukcyjnych, które mogą zostać naprawione i przywrócone do użytku w ramach własnego zaplecza warsztatowego oraz przez doświadczonych pracowników, aby wykonać poprawnie tego typu naprawy niezbędnym jest posiadanie jak najdokładniejszej wiedzy serwisowo – naprawczej. Zamawiający wskazał, że oczekiwał wskazania norm materiałowych, wykonawczych ponieważ wskazanie samych indeksów katalogowych producenta bardzo często jest nieidentyfikowalne oraz niewystarczające dla służb warsztatowych. Ponadto dla Zamawiającego informacje związane z materiałami stosowanymi w produkcji nadwozia, czy podwozia są istotne z punktu widzenia chociażby dobrania odpowiedniej technologii zabezpieczenia antykorozyjnego w toku dalszej eksploatacji, po zakończeniu okresu gwarancji.

Zamawiający wskazał, że podobnie jak dla zarzutu z ust 2 i 3 również w tym przypadku Odwołujący nie skorzystał z prawa do zadawania pytań i wyjaśnień (w przypadku kiedy było to dla Odwołującego niejasne) w celu wpisania właściwych danych oczekiwanych przez Zamawiających lub zgłoszenia wątpliwości odnośnie treści SWZ co do opisu

przedmiotu zamówienia, czy wymaganych przedmiotowych środków dowodowych w określonym przez pzp terminie.

Pismem z 27 marca 2026 r. wykonawca zgłaszający przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego, tj. Ecovia spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Redzikowie, odniósł się do zarzutów odwołania.

W pierwszej kolejności wykonawca wskazał, ze odwołanie w zakresie w jakim odnosi się do dokumentów zamówienia, w tym do naruszenia przepisów art. 16 pkt 2, art. 99 ust. 1 i art. 101 ustawy Pzp, jest spóźnione.

Następnie wykonawca wskazał, że co do zaniechania zdefiniowania pojęcia *„kąty nachylenia z przodu i tyłu”,* to zdaniem Odwołującego ma to usprawiedliwiać, że mógł on nie wiedzieć, o jakie kąty i między jakimi płaszczyznami chodzi Zamawiającemu, a w konsekwencji ich brak na załączonym przez Odwołującego rysunku nie może być kwestionowane przez Zamawiającego. Z powyższym stanowiskiem wykonawca się nie zgodził i wskazał, że po pierwsze, jeżeli Odwołujący miał jakiekolwiek wątpliwości odnośnie do kątów nachylenia z przodu i z tyłu autobusu, mógł skorzystać z przewidzianego w art. 135 ust. 1 Pzp prawa zwrócenia się do Zamawiającego z wnioskiem o wyjaśnienie treści SWZ. Jak wynika z dokumentów zamówienia, pytanie dotyczące przedmiotowej kwestii nigdy nie zostało zadane przez z żadnego z wykonawców. Ponadto, w podpunkcie 16.6.2.1. rozdziału III SWZ Zamawiający wyraźnie zaznaczył, że składane przez wykonawców przedmiotowe środki dowodowe mają obejmować m.in. specyfikację techniczną dla oferowanego typu autobusów uzupełnioną o następujące elementy: wymiary zewnętrzne z uwzględnieniem zabudowy elementów na dachu (np. urządzenia wentylacyjne, klimatyzacyjne, lusterka) oraz określenie średnicy zawracania, rozstawy osi i rozstawy kół, wielkości prześwitu podłużnego i poprzecznego pomiędzy jezdnią i najniżej położonymi elementami podwozia, kąty nachylenia z przodu oraz z tyłu, masę własną i całkowitą oraz maksymalne naciski na osie, zgodnie z obowiązującymi przepisami, rozmieszczenie okien otwieranych i stałych z zaznaczeniem wyjść bezpieczeństwa (wszystkie ww. wymiary muszą być dodatkowo przedstawione na rysunkach schematycznych określonych w ppkt. 16.6.2.3.). Z zawiadomienia o wyborze najkorzystniejszej oferty z dnia 13.02.2026 r., jak i z samego odwołania wynika, że Odwołujący w ogóle nie naniósł na rysunku tych kątów nachylenia. Argumentacja Odwołującego mogłaby zatem mieć ewentualne znaczenie, gdyby jakiekolwiek kąty zostały przez niego naniesione, lecz zostałoby to zrobione inaczej niż wymagał tego Zamawiający. Tymczasem takie kąty w ogóle nie zostały naniesione na rysunku przedłożonym przez Odwołującego, a zatem nie został spełniony przez niego bezwzględny wymóg co do treści przedmiotowego środka dowodowego przewidziany w SWZ. W konsekwencji w pełni prawidłowe było odrzucenie przez Zamawiającego oferty Odwołującego z powodu nieuzupełnienia rysunku o kąty nachylenia z przodu i z tyłu, których nie naniesiono wcześniej.

Wykonawca wskazał, że nie zasługuje też na uwzględnienie zarzut Odwołującego dotyczący wyliczenia powierzchni niskiej podłogi autobusu. Rację ma Zamawiający, że określenie obniżenia podłogi autobusu w procentach nie spełnia wymogu wyliczenia powierzchni niskiej podłogi przewidzianego w podpunkcie 16.6.2.3. rozdziału III SWZ. Procent nie jest miarą powierzchni, w związku z czym Odwołujący określając powierzchnię niskiej podłogi oferowanego przez siebie autobusu powinien był posłużyć się powszechnie uznawanymi jednostkami tej miary, np. mm2, cm2 czy m2. W treści SWZ Zamawiający wyraźnie wymagał podania przez wykonawców konkretnej wartości powierzchni niskiej podłogi autobusu. Tymczasem wskazanie przez Odwołującego, że obniżenie podłogi stanowi 36% całości pokładu autobusu nie jest podaniem konkretnej wartości powierzchni. Wskazanie takie wymagało od Zamawiającego samodzielnego wyliczenia takiej powierzchni, co już jest niezgodne z treścią SWZ. Co więcej powyższe działanie matematyczne i tak jest niemożliwe, ponieważ z żadnego dokumentu przedłożonego przez Odwołującego nie wynika powierzchnia całości pokładu autobusu. Bez tej wartości nie da się natomiast wyliczyć powierzchni niskiej podłogi nawet w oparciu o podany przez niego procent. Przedłożone przez Odwołującego przedmiotowe środki dowodowe nie spełniają więc wymagań Zamawiającego i zasadnym było odrzucenie oferty Odwołującego również z tego powodu. Nie można przy tym postawić Zamawiającemu zarzutu, że w odniesieniu do wymogu wyliczenia powierzchni niskiej podłogi przewidzianego w podpunkcie 16.6.2.3. rozdziału III SWZ nie zachował należytej staranności. Wymóg zaznaczenia przebiegu niskiej podłogi oraz wyliczenia powierzchni niskiej podłogi jest bowiem precyzyjny i zrozumiały.

W ocenie wykonawcy niezasadny jest również zarzut Odwołującego dotyczący braku norm w wykazie materiałów użytych do budowy pojazdu (nadwozia i podwozia). Przywoływany przez Odwołującego art. 101 Pzp odnosi się do przedmiotu zamówienia, a nie do konkretnych materiałów użytych do budowy pojazdu. Tym samym Zamawiający miał prawo wymagać od wykonawców przedstawienia wykazu materiałów stosowanych w budowie nadwozia i podwozia z podaniem ich norm. Zwrócić należy przy tym uwagę, że w odwołaniu wskazano, że wykonawca powinien potwierdzić spełnienie cech, parametrów i norm materiałów, produktów itp. Jednocześnie sam Odwołujący przyznał, że w przekazanym wykazie wykazał indeksy katalogowe wewnętrzne producenta. Nie jest to jednak równoznaczne z potwierdzeniem spełnienia cech, parametrów i norm materiałów, produktów itp. Ponadto nie wszystkie części zostały opisane poprzez wskazanie ich producenta, a samo określenie ich indeksów katalogowych nie zawsze jest wystarczające do zidentyfikowania danej części. Zasadnym było zatem odrzucenie przez Zamawiającego oferty Odwołującego z powodu niepodania norm w przesłanym wykazie materiałów użytych do budowy pojazdu.

Wykonawca argumentował, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z brakami treści przedmiotowych środków dowodowych złożonych przez Odwołującego, a nie ze złą interpretacją opisu przedmiotu zamówienia. Przedmiotowe środki dowodowe nie spełniają czytelnych i konkretnych wymogów Zamawiającego co do treści przedmiotowych środków dowodowych. W niniejszej sprawie nie zachodzą jakiekolwiek wątpliwości interpretacyjne SWZ, które należałoby

interpretować na korzyść Odwołującego.

Krajowa Izba Odwoławcza (dalej:*„Izba”* lub *„KIO”*), rozpoznając na rozprawie złożone odwołanie i uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, stanowiska stron złożone na piśmie i podane do protokołu rozprawy ustaliła, co następuje.

Odwołującemu zgodnie z treścią w art. 505 ustawy Pzp przysługują środki ochrony prawnej, ponieważ jest wykonawcą biorącym udział w postępowaniu o to zamówienie publiczne.

Do przedmiotowego postępowania odwoławczego przystąpienie w charakterze uczestnika postępowania, po stronie Zamawiającego, w ustawowym terminie, skutecznie zgłosił Ecovia Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Redzikowie (dalej: *„Przystępujący”*).

Odwołanie zostało rozpoznane w granicach zawartych w nim zarzutów (art. 555 ustawy Pzp), podtrzymanych na rozprawie z uwzględnieniem zasady kontradyktoryjności postępowania (art. 534 ust. 1 ustawy Pzp). Rozpoznając przedmiotowe odwołanie Izba miała na uwadze treść akt postępowania (§8 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie postępowania przy rozpoznawaniu odwołań przez Krajową Izbę Odwoławczą z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 2453). Izba przy rozpoznaniu sprawy miała na uwadze ponadto stanowiska Stron i Przystępującego zaprezentowane zarówno w pismach procesowych, w tym w odpowiedzi na odwołania jak i podczas rozprawy oraz złożone dowody.

Izba ustaliła następujące okoliczności faktyczne jako istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Zgodnie z treścią specyfikacji warunków zamówienia (dalej: „SWZ”) Zamawiający w pkt 16 SWZ wskazał przedmiotowe środki dowodowe jakie należało złożyć wraz z ofertą. W zakresie spornym postanowienia SWZ mają następujące brzmienie:

„16.6. Przedmiotowe środki dowodowe, które poza dokumentami wymienionymi w Rozdziale XII ust. 6 SWZ, Wykonawca składa wraz z ofertą: (…)

16.6.2. Specyfikację techniczną dla oferowanego typu autobusów uzupełnioną o następujące elementy:

16.6.2.1. wymiary zewnętrzne z uwzględnieniem zabudowy elementów na dachu (np. urządzenia wentylacyjne, klimatyzacyjne, lusterka) oraz określenie średnicy zawracania, rozstawy osi i rozstawy kół, wielkości prześwitu podłużnego i poprzecznego pomiędzy jezdnią i najniżej położonymi elementami podwozia, kąty nachylenia z przodu oraz z tyłu, masę - własną i całkowitą oraz maksymalne naciski na osie, zgodnie z obowiązującymi przepisami, rozmieszczenie okien otwieranych i stałych z zaznaczeniem wyjść bezpieczeństwa (wszystkie ww. wymiary muszą być dodatkowo przedstawione na rysunkach schematycznych określonych w ppkt. 16.6.2.3.); (…)

16.6.2.3. schematy przedstawiające gabaryty zewnętrzne we wszystkich rzutach oraz rzuty z rozplanowaniem wnętrza oferowanych autobusów, zaznaczony przebieg niskiej podłogi oraz wyliczona powierzchnia niskiej podłogi;

16.6.2.4. wykaz materiałów stosowanych w budowie nadwozia i podwozia z podaniem ich norm; (…)”.

W postępowaniu zostały złożone dwie oferty, tj. przez Odwołującego i Przystępującego.

Pismem z 9 stycznia 2026 r. Zamawiający wezwał Odwołującego*„(…) na podstawie art. 107 ust. 2 i 4 ustawy Prawo zamówień publicznych, w oparciu o ust. 16 pkt 16.3. i 16.5. Rozdziału III SWZ, niniejszym pismem wzywamy Państwa do uzupełnienia i wyjaśnienia treści przedmiotowych środków dowodowych, poprzez złożenie wymaganych poniżej informacji/dokumentów:*

1) Dotyczących Specyfikacji technicznej dla oferowanego autobusu:

a) Uzupełnienia zaznaczenia na rysunku wysokości pojazdu z uwzględnieniem klimatyzacji dachowej - jest podana obok tylko wartość wyrażona liczbowo. Zamawiający wymaga umieszczenia tych danych na stosownym rysunku.

b) Uzupełnienia rysunku z zaznaczonym prześwitem poprzecznym i podłużnym. Jest tylko informacja tekstowa.

c) Uzupełnienia rysunku kąty nachylenia z przodu i z tyłu, których nie naniesiono rysunku

d) Jednoznaczne wskazanie wartości masy własnej oraz dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu.

W dokumencie nr 4 pn. "Specyfikacja i rysunki" w tabeli nr 5 Wykonawca przedstawił maksymalne naciski na oś I i oś II, są jeszcze w niej dodatkowe dwie kolumny jednak nie zostały one opisane czego dotyczą.

e) Jednoznaczne wskazanie dla jakiej długości oferowanego pojazdu został określony parametr dotyczący średnicy zawracania.

f) Uzupełnienie rysunku o informację, które okna są otwierane, a które stałe. Na rysunku przedstawiającym rozmieszczenie wnętrza nie zostało to zaznaczone.

g) Przedłożenie tabelarycznego zestawienia głównych zespołów i podzespołów stosowanych w pojeździe. Zgodnie z treścią Rozdziału III SWZ ppkt. 16.6.2.2. Wykonawca zobowiązany jest
do przedłożenia tabelarycznego zestawienia głównych zespołów i podzespołów stosowanych
w pojeździe.

h) Uzupełnienie wyliczenia powierzchni niskiej podłogi w pojeździe zgodnie z treścią Rozdziału
III pkt. 16.6.2.3.

i) Uzupełnienie dokumentów określonych w Rozdziale III SWZ ppkt. 16.6.2.4.-16.6.2.6 oraz ppkt 16.6.3.

2) Uzupełnienie Załączników nr 4 – 8 SWZ, w których Wykonawca akceptuje szczegółowe parametry oferowanych autobusów oraz ich kompletacji/ wyposażenia zgodnie z w Rozdziale XII ust. 6 SWZ.”.

Odwołujący odpowiedział na ww. wezwanie.

Pismem z 13 lutego 2026 r. Zamawiający poinformował o wyborze oferty Przystępującego jako najkorzystniejszej oraz o odrzuceniu oferty Odwołującego.

Zamawiający wskazał, że: *„Zamawiający na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2) lit c) ustawy Pzp odrzucił ofertę MERCUS PSQ Sp. z o. o. ul. Żurawia 43 lok. 201, 00-680 Warszawa, ponieważ została złożona przez Wykonawcę, który nie złożył w przewidzianym terminie przedmiotowego środka dowodowego. Wykonawca nie przedłożył wraz z ofertą następujących przedmiotowych środków dowodowych:*

1)Uzupełnienia rysunku o kąty nachylenia z przodu i z tyłu, których nie naniesiono na rysunku;

2)Uzupełnienie wyliczenia powierzchni niskiej podłogi w pojeździe zgodnie z treścią Rozdziału III SWZ pkt. 16.6.2.3.

3)Uzupełnienie dokumentów określonych w Rozdziale III SWZ ppkt. 16.6.2.4.-16.6.2.6 oraz ppkt 16.6.3.

Wykonawca został w dniu 9.01.2026 r. wezwany do uzupełnienia między innymi powyższych przedmiotowych środków dowodowych. W wyznaczonym terminie Wykonawca przesłał Zamawiającemu:

Ad1. Rysunek przedstawiający kąty skrętu autobusu i dodatkową pokazujący schemat układu kierowniczego. Natomiast brak jest na tym rysunku nadal kątów nachylenia z przodu i tyłu autobusu.

Ad2. W materiale uzupełniającym wartości powierzchni niskiej podłogi - Oferent napisał, iż obniżenie podłogi stanowi 36% całości pokładu autobusu, bez podania wartości powierzchni w m2, co stoi w sprzeczności z wymogiem Zamawiającego: „zaznaczonego przebiegu niskiej podłogi oraz wyliczenia powierzchni niskiej podłogi”.

Podstawową jednostką powierzchni w Międzynarodowym Układzie Jednostek Miar (SI) jest m2 (metrkwadratowy). W ocenie Zamawiającego samo sformułowanie „powierzchnia niskiej podłogi” determinuje fakt, iż winna zostać ona podana właśnie w tej jednostce. Z kolei owo wyliczenie polega na przemnożeniu szerokości i długości zaznaczonego fragmentu podłogi i taka operacja matematyczna skutkowałaby uzyskaniem wymaganej przez Zamawiającego wartości.

Wobec powyższego, zdaniem Zamawiającego zapis jest jednoznaczny i w tym wypadku Oferent powinienpodać wartość wyrażoną w m2, która jednocześnie odpowiadałaby procentowemu udziałowi powierzchni niskiej podłogi w odniesieniu do całości pokładu autobusu.

Ad3. W przesłanym Wykazie materiałów użytych do budowy pojazdu nie podano norm. Wymieniono jedynie elementy, podzespoły, części, których użyto do budowy pojazdu, a zapis z Rozdziału III SWZ: ppkt 16.6.2.4. mówił, że należy przedłożyć: wykaz materiałów stosowanych w budowie nadwozia podwozia z podaniem ich norm.

Mając na względzie powyższe oferta podlega odrzuceniu tak jak opisano na wstępie.”.

Izba zważyła co następuje.

W pierwszej kolejności Izba wskazuje na treść przepisów ustawy Pzp, będących podstawą zarzutów odwołania w przedmiotowej sprawie.

art. 16 ustawy Pzp

Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób:

1) zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców;

2) przejrzysty;

3) proporcjonalny.

art. 99 ust. 1 ustawy Pzp

1. Przedmiot zamówienia opisuje się w sposób jednoznaczny i wyczerpujący, za pomocą dostatecznie dokładnych i zrozumiałych określeń, uwzględniając wymagania i okoliczności mogące mieć wpływ na sporządzenie oferty.

art. 101 ustawy Pzp

1. Przedmiot zamówienia opisuje się, z uwzględnieniem odrębnych przepisów, w jeden z następujących sposobów przez:

1) określenie wymagań dotyczących wydajności lub funkcjonalności, w tym wymagań środowiskowych, pod warunkiem że podane parametry są dostatecznie precyzyjne, aby umożliwić wykonawcom ustalenie przedmiotu zamówienia, a zamawiającemu udzielenie zamówienia;

2) odniesienie się do wymaganych cech materiału, produktu lub usługi, o których mowa w art. 102, oraz, w kolejności preferencji do:

a) Polskich Norm przenoszących normy europejskie,

b) norm innych państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego przenoszących normy europejskie,

c) europejskich ocen technicznych, rozumianych jako udokumentowane oceny działania wyrobu budowlanego względem jego podstawowych cech, zgodnie z odpowiednim europejskim dokumentem oceny, w rozumieniu art. 2 pkt 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.Urz. UE L 88 z 04.04.2011, str. 5, z późn. zm.24)),

d) wspólnych specyfikacji technicznych, rozumianych jako specyfikacje techniczne w dziedzinie produktów teleinformatycznych określone zgodnie z art. 13 i art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniającego dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylającego decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz.Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 12, z późn. zm.25)),

e) norm międzynarodowych,
f) specyfikacji technicznych, których przestrzeganie nie jest obowiązkowe, przyjętych przez instytucję normalizacyjną, wyspecjalizowaną w opracowywaniu specyfikacji technicznych w celu powtarzalnego i stałego stosowania,
g) innych systemów referencji technicznych ustanowionych przez europejskie organizacje normalizacyjne;
3) odniesienie do norm, europejskich ocen technicznych, specyfikacji technicznych i systemów referencji technicznych, o których mowa w pkt 2, oraz przez odniesienie do wymagań dotyczących wydajności lub funkcjonalności, o których mowa w pkt 1, w zakresie wybranych cech;
4) odniesienie do kategorii wymagań dotyczących wydajności lub funkcjonalności, o których mowa w pkt 1, i przez odniesienie do norm, europejskich ocen technicznych, specyfikacji technicznych i systemów referencji technicznych, o których mowa w pkt 2, stanowiących środek domniemania zgodności z tego rodzaju wymaganiami dotyczącymi wydajności lub funkcjonalności.
2. Przez normę należy rozumieć specyfikację techniczną przyjętą przez krajową, europejską lub międzynarodową instytucję normalizacyjną w celu powtarzalnego i stałego stosowania, której przestrzeganie nie jest obowiązkowe, w tym Polską Normę, normę europejską lub normę międzynarodową.
3. W przypadku braku Polskich Norm przenoszących normy europejskie, norm innych państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego przenoszących normy europejskie oraz norm, europejskich ocen technicznych, specyfikacji technicznych i systemów referencji technicznych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przy opisie przedmiotu zamówienia uwzględnia się w kolejności:
1) Polskie Normy;
2) krajowe oceny techniczne wydawane na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz.U. z 2021 r. poz. 1213);
3) polskie specyfikacje techniczne dotyczące projektowania, wyliczeń i realizacji robót budowlanych oraz wykorzystania dostaw;
4) krajowe deklaracje zgodności oraz krajowe deklaracje właściwości użytkowych wyrobu budowlanego.
4. Opisując przedmiot zamówienia przez odniesienie do norm, ocen technicznych, specyfikacji technicznych i systemów referencji technicznych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 3, zamawiający jest obowiązany wskazać, że dopuszcza rozwiązania równoważne opisywanym, a odniesieniu takiemu towarzyszą wyrazy "lub równoważne".
5. W przypadku gdy opis przedmiotu zamówienia odnosi się do norm, ocen technicznych, specyfikacji technicznych i systemów referencji technicznych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 3, zamawiający nie może odrzucić oferty tylko dlatego, że oferowane roboty budowlane, dostawy lub usługi nie są zgodne z normami, ocenami technicznymi, specyfikacjami technicznymi i systemami referencji technicznych, do których opis przedmiotu zamówienia się odnosi, pod warunkiem że wykonawca udowodni w ofercie, w szczególności za pomocą przedmiotowych środków dowodowych, o których mowa w art. 104-107, że proponowane rozwiązania w równoważnym stopniu spełniają wymagania określone w opisie przedmiotu zamówienia.
6. W przypadku gdy opis przedmiotu zamówienia odnosi się do wymagań dotyczących wydajności lub funkcjonalności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zamawiający nie może odrzucić oferty zgodnej z Polską Normą przenoszącą normę europejską, normami innych państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego przenoszącymi normy europejskie, z europejską oceną techniczną, ze wspólną specyfikacją techniczną, z normą międzynarodową lub z systemem referencji technicznych ustanowionym przez europejski organ normalizacyjny, jeżeli te normy, oceny techniczne, specyfikacje i systemy referencji technicznych dotyczą wymagań dotyczących wydajności lub funkcjonalności określonych przez zamawiającego, pod warunkiem że wykonawca udowodni w ofercie, w szczególności za pomocą przedmiotowych środków dowodowych, o których mowa w art. 104-107, że obiekt budowlany, dostawa lub usługa, spełniają wymagania dotyczące wydajności lub funkcjonalności określone przez zamawiającego.

Izba stwierdziła, iż odwołanie podlegało oddaleniu.

Podstawą czynności Zamawiającego jest art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) ustawy Pzp, zgodnie z treścią którego zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli została złożona przez wykonawcę który nie złożył w przewidzianym terminie oświadczenia, o którym mowa w art. 125 ust. 1, lub podmiotowego środka dowodowego, potwierdzających brak podstaw wykluczenia lub spełnianie warunków udziału w postępowaniu, przedmiotowego środka dowodowego, lub innych dokumentów lub oświadczeń.

Odnotować należy, że w treści odwołania Odwołujący nie zarzucił Zamawiającemu naruszenia tego przepisu ustawy. Odwołanie nakierowane jest na polemikę z wymaganiami Zamawiającego co do obowiązku złożenia przedmiotowych środków dowodowych, z których miały wynikać:

- kąty nachylenia z przodu i z tyłu,
- wyliczenie powierzchni niskiej podłogi,
- wskazanie norm odnoszących się do materiałów stosowanych w budowie nadwozia i podwozia.

Jest w sprawie bezsporne, że ww. informacje nie zostały podane w złożonych przez Odwołującego przedmiotowych środkach dowodowych.

Odnosząc się do zarzutów odwołania Izba doszła do przekonania, że są one niezasadne. W zakresie kątów nachylenia z przodu i z tyłu Odwołujący podniósł w zarzucie, że pojęcie to nie zostało zdefiniowane przez Zamawiającego w

dokumentach zamówienia, a poza tym nie wynika z żadnego aktu normatywnego. Samo wskazanie przez Odwołującego, że mógł on nie wiedzieć o jakie kąty chodzi, jest niewystarczające dla uznania zasadności zarzutu. Twierdzenie to nie zostało wykazane przez Odwołującego i jako takie musiało zostać uznane za gołosłowne. Izba wzięła również pod uwagę, że w terminie na zadawanie pytań do treści SWZ Odwołujący nie skorzystał z tej możliwości w odniesieniu do spornego postanowienia SWZ, co również jest okolicznością bezsporną. W ocenie Izby jeśli wykonawca ma wątpliwości co do treści dokumentów zamówienia powinien w odpowiednim terminie wnieść o ich wyjaśnienie. Okoliczność, że wykonawca zaniechał skorzystania w tego uprawnienia nie może na etapie badania i ceny ofert skutkować tym, że zamawiający odstąpi od stosowania wobec niego wątpliwych dla niego postanowień SWZ. Podkreślić należy, że po terminie na wyjaśnienie czy zmianę treści dokumentów zamówienia ich treść staje się wiążąca uczestników postępowania o zamówienie, tj. tak wykonawców jak i zamawiającego w równym stopniu. Wszelkie odstępstwa od stosowania ukształtowanych wymagań w postępowaniu o zamówienie stanowią więc naruszenie ustawy Pzp, w tym zasad postępowania i nie mogą mieć miejsca. Jeśli wykonawca nie korzysta z uprawnienia do wyjaśnienia dokumentów zamówienia to na etapie badania i oceny ofert, jeśli nie podporządkuje się ich treści, musi liczyć się z negatywnymi konsekwencjami. Jak wskazano wyżej twierdzenie o tym, że użyte przez Zamawiającego sformułowanie budzi wątpliwości nie zostało w żaden sposób wykazane. Nie było więc podstaw, aby uznać że wątpliwości należy rozpoznać na korzyść wykonawcy. Izba co do tego zarzutu podzieliła stanowisko Zamawiającego.

Odnosząc się do kwestii wyliczenia powierzchni niskiej podłogi, Izba wskazuje, że w tym zakresie zarzut jest zasadny, choć nie ma to wpływu na wynik postepowania. Odwołujący wskazał, że Zamawiający nie sprecyzował jednostki miary co do wymagania *„wyliczona powierzchnia niskiej podłogi”*. W ocenie Izby skoro mowa jest o powierzchni podłogi, to jak wskazał Przystępujący w swoim piśmie procesowym, adekwatna byłaby każda jednostka miary odnosząca się do powierzchni, ewentualnie podanie danych, które umożliwiłyby wyliczenie takiej powierzchni. Odwołujący posłużył się wyliczeniem procentowym. Powierzchnię w procentach można podać, choć ma to zwykle miejsce w określonych sytuacjach i taki sposób stosuje się raczej pomocniczo. Niemniej Odwołujący podał określoną wartość. Natomiast okoliczność, że nie była ona wyrażona zgodnie z niesprecyzowanym oczekiwaniem Zamawiającego nie powinna skutkować negatywnie dla wykonawcy. Zamawiający w takiej sytuacji zawsze może skorzystać z sprawa do wyjaśnienia wątpliwości. Niezależnie od powyższego na rozprawie Odwołujący przyznał, że podanie przez niego *„Obniżenie tylnej podłogi stanowi 36% powierzchni pokładu autobusu”* jest niewłaściwym sformułowaniem, bo powinno być 27% w stosunku do całości powierzchni. Zatem Odwołujący przyznał, że nie podał wartości wyrażonych procentowo w sposób prawidłowy.

W zakresie w jakim zarzut odwołania odnosi się do zaniechania podania przez Odwołującego norm, co również jest bezsporne, Izba wskazuje że odwołanie jest niezasadne. Odnosząc się do twierdzenia Odwołującego jakoby okoliczność, że sam Zamawiający nie podał w treści opisu przedmiot zamówienia norm jakie powinny zostać spełnione albo norm równoważnych, co usprawiedliwia następnie zaniechanie ich podania przez Odwołującego w treści przedmiotowych środków dowodowych, Izba wskazuje, że stanowisko takie nie zasługuje na uwzględnienie. Jak zostało wskazane wyżej, postanowienia dokumentów zamówienia od momentu ukształtowania ich treści obowiązują na równi wszystkich uczestników postępowania. Na tym etapie postępowania Odwołujący nie może więc usprawiedliwiać zaniechania zastosowania się do wymagań SWZ tym, że OPZ jest w jego ocenie niekompletny. Jeśli w ocenie Odwołującego dokumenty zamówienia nie mają prawidłowej treści powinien był on zakwestionować ich brzmienie w przewidzianym do tego terminie, a nie czynić to na etapie po otwarciu ofert i wywodzić, że nie ma obowiązku stosowania się do ich treści.

Zarzuty naruszenia art. 16, art. 99 ust. 1 oraz art. 101 ustawy Pzp przez opisanie przedmiaru zamówienia w sposób dowolny i nieprofesjonalny co spowodowało ocenę oferty Odwołującego w sposób uznaniowy, są natomiast spóźnione na tym etapie postępowania. Podobnie twierdzenie Odwołującego podniesione na rozprawie, zgodnie z którym w zakresie kwestii spornych, które skutkowały odrzucenie oferty Odwołującego, Zamawiający nie zawarł wymagań w OPZ, musiało być przez Izbę pominięte jako stanowiące rozszerzenie zarzutów odwołania. Dodatkowo twierdzenie to jest również spóźnione na tym etapie, ponieważ jeśli Odwołujący uważał środki dowodowe w spornym zakresie za nadmiarowe, powinien był on w terminie wnieść odwołanie na treść SWZ.

Reasumując, Izba orzekając w granicy zarzutów odwołania oceniła, że odwołanie podlega oddaleniu jako niezasadne.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sprawy na podstawie art. 575 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1605 ze zm.) oraz § 8 ust. 2 związku z § 2 ust. 1 pkt 2 w związku z §5 pkt 1 i pkt 2 lit b) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu wysokości wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Przewodnicząca:

……